

15. ОСОБЛИВОСТІ МОДУЛЬНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОСВІТИ В ТЕХНІЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Сімурова Н.В., *к.хім.наук,*

Майборода О.І., *к.хім. наук,*

Мазур Л.М., *к.хім. наук,*

Ковальова С.О., *к.хім. наук*

Національний університет харчових технологій

В технологічному процесі виховання майбутнього інженера завжди чітко представлена керованість освітнього процесу. Це визначає досягнення поставленої перед студентом мети за допомогою різних прикладних і теоретичних методів. Характерною рисою освіти у технічних вишах є двобічність, сумісна діяльність викладача та студента, яка містить сукупність методів проектування й організації процесу навчання, наявність умов для розкриття особистого потенціалу, постійне самовдосконалення навичок і знань майбутнього фахівця.

Модульна система навчання, яка використовується в більшості вищих технічних навчальних закладів, перетворює освітній процес на індивідуальну програму. Навчальний модуль включає в себе блок інформації з конкретно визначеною темою, цільову програму дій студента, поточний контроль знань і здобутих навичок, підведення підсумків проведеної роботи (контроль). Слід зазначити, що на всіх етапах модульної технології забезпечується індивідуалізація процесу навчання за

змістом, темпом засвоєння матеріалу, за способами контролю й самоконтролю. [1]

Тобто ми можемо твердити, що основною метою модульної технології є розвиток самостійної дослідницької діяльності студента, спонукання до індивідуальних способів оброблення здобутої інформації. При цьому виконання розробленого викладачем завдання відбувається в індивідуальній формі та за допомогою інших учасників навчального процесу. Кожен новий етап діяльності піддається звірці та програмуванню з метою постановлення наступних завдань, і в кінці кінців досягнення підсумкового результату. При цьому інтенсивний характер модульної технології потребує оптимізації навчання, тобто досягнення найкращого результату з меншими затратами сил, часу та засобів виконання.

При складанні модулів для вивчення предметів у технічних навчальних закладах потрібно дотримуватись конкретних принципів, а саме: реалізація зворотного зв'язку засвоєння знань; матеріал повинен викладатись конкретно, виразно, у діалоговій формі; збереження логіки матеріалу, сприйняття, засвоєння й узагальнення знань; структура модуля відповідає програмі та напрямку предмета.[2]

Треба зазначити, що обмеженням використання модульної технології є готовність студента до виконання самостійної навчальної і експериментальної діяльності; матеріальні можливості університету; включення в модуль занадто великого

обсягу діяльності, що може створити дефіцит часу для опанування конкретного завдання.

Як підсумок, можна зазначити, що використання модульних технологій при підготовці студентів інженерно-технологічних напрямів цілком доцільно. Але ефективність такого типу освітньої діяльності залежить, в більшій мірі, від загального освітнього рівня студентів, усвідомлення абітурієнтом вибору навчального закладу, мотивацією підвищення рівня науково-практичних навичок. Таким чином впровадження модульних технологій повинно стати невід'ємною частиною не тільки вишів, але й освітніх закладів середньої ланки (шкіл, гімназій, коледжів).

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ивлева И.А., Панасюк В.П., Чернышева Е.К. Концептуальные основы построения системы качества профессионального образования. – СПб., 2001.

2. Панфилова А.П. Игровое моделирование в деятельности педагога: учеб. пособие для студ. Высш. Учеб. Заведений / А.П. Панфилова; под редакцией В.А. Сластенина, М.: Издательский центр «Академия», 2006. 368 с.